

Bilag 3

Gennemgang af bestemmelser i direktivet om audiovisuelle medietjenester

Den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf er på mange punkter i overensstemmelse med direktivet om audiovisuelle medietjenester.

Nedenfor følger en gennemgang af bestemmelserne i direktivet i forhold til gældende lov. I forbindelse med de enkelte bestemmelser er det angivet, om bestemmelsen giver anledning til lovændring.

Art. 1 om direktivets definitioner er i flere tilfælde allerede gennemført i radio- og fjernsynsloven og tilhørende bekendtgørelser og foreslås i relevant omfang yderligere gennemført i radio- og fjernsynsloven i forhold til navnlig udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte lineært tv uanset valget af teknologisk distributionsplatform og til at regulere audiovisuelle on-demand-tjenester samt direktivets regulering af produktplacering. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 15, 19, 22 og 26.

Art. 2 om reguleringen af den ansvarlige medlemsstat, dvs. under hvilket lands lovgivning medietjenesteudbydere hører, svarer i hovedsagen til gældende ret, idet reglerne dog nu ikke alene omfatter udbydere af lineært tv, men også af audiovisuelle on-demand-tjenester, og idet der er ændret i rækkefølgen af de tekniske kriterier, som skal tages i betragtning, når det skal fastlægges hvilke medietjenesteudbydere, der hører under en medlemsstats jurisdiktion. Det foreslås, at radio- og fjernsynslovens § 46 ændres, så kulturministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler for, hvornår tv-foretagender og øvrige medietjenesteudbydere, der udøver programvirksomhed efter lovens kapitel 8, hører under dansk myndighed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Art. 2a om, at medlemsstaterne skal sikre modtagefrihed og ikke må hindre retransmissioner på deres område af audiovisuelle medietjenester fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der falder under direktivet, er i forhold til fjernsynsudsendelser i Danmark opfyldt ved bl.a. radio- og fjernsynslovens regler om fællesantenneanlæg samt i forhold til audiovisuelle on-demand-tjenester ved e-handelslovens § 6. Der er ikke behov for yderligere implementering heraf i dansk ret.

Art. 3 kodificerer EF-domstolens praksis om jurisdiktion og indfører en mere effektiv samarbejdsprocedure for klager i tilfælde, hvor et fjernsynsforetagende retter sine udsendelser til en anden medlemsstat end den, hvor programforetagendet er etableret, og den medlemsstat til hvilken senderne rettes har udnyttet direktivets mulighed for at indføre strengere regler vedrørende "offentlighedens interesse". Med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af direktivet foreslås, at der i radio- og fjernsynslovens § 40 indføres en ny bestemmelse om, at Radio- og tv-nævnet samarbejder med tilsyns-

gaver i andre EU-lande m.v. samt en bemyndigelse for kulturministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6. Herudover er der i art. 3 indført en opfordring til medlemsstaterne om at fremme co- og selvregulering inden for de områder, der er reguleret ved direktivet. Tilskyndelsen giver ikke anledning til gennemførelse i dansk ret.

Art. 3a om identifikations- og informationskrav, som gælder for både udbydere af lineært tv og af audiovisuelle on-demand-tjenester, foreslås gennemført ved i radio- og fjernsynsloven at fastsætte eksplicitte bemyndigelser for kulturministeren til i relation til begge typer udbydere at fastsætte nærmere regler om, at udbyderne skal tilgængelige oplysninger, der identificerer foretagendet over for seerne og brugerne. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 14.

Art. 3b om indhold, som tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, udvider anvendelsesområdet for de hidtidige regler for lineært tv til også at omfatte audiovisuelle on-demand-tjenester. Regler herom for audiovisuelle on-demand-tjenester foreslås bl.a. gennemført ved udnyttelse af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i radio- og fjernsynslovens § 38 b og 48. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Art. 3c om tilskyndelse af medietjenesteudbydere til at sikre, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede, findes ikke at skulle gennemføres i radio- og fjernsynsloven. Kulturministeriet vurderer, at forpligtelsen mest hensigtsmæssigt løftes ved, at der i takt med den teknologiske udvikling m.v. løbende foretages justeringer af public service-virksomhedernes forpligtelser på området med henblik på forbedring af betjeningen af handicappede samt overvejes konkrete initiativer med henblik på at tilskynde øvrige medietjenesteudbydere til at gøre deres tjenester gradvis tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

Art. 3d om, at medietjenesteudbydere ikke sender spillefilm uden for de perioder, der er aftalt med rettighedshaverne, giver ikke anledning til lovændring, da gennemførelsen heraf som hidtil skal ske gennem parternes indgåelse af ophavsretlige aftaler på området.

Art. 3e.1 a-b om identifikation m.v. af audiovisuel kommerciel kommunikation fra medietjenesteudbydere er i vidt omfang allerede implementeret i radio- og fjernsynsloven samt reklamebekendtgørelsen, e-handelsloven og markedsføringsloven. Med henblik på at sikre en så korrekt gennemførelse af direktivet som muligt samt at skabe en primær indgang til reguleringen af de audiovisuelle medietjenesteudbydere foreslås reglerne endvidere gennemført ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens 77 i forhold til reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1 c i-ii om, at audiovisuel kommerciel kommunikation ikke må skade respekten for den menneskelige værdighed eller indholde eller fremme nogen forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er for reklamer i lineært tv gennemført i reklamebe-

kendtgørelsen. Reglerne i reklamebekendtgørelsen om forbud mod forskelsbehandling m.v. foreslås udvidet til at omfatte reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1 c iii-iv om, at audiovisuel kommerciel kommunikation ikke må tilskynde til adfærd, der kan være til skade for sundheden eller sikkerheden eller til stor skade for miljøbeskyttelsen er for reklamer i lineært tv gennemført i reklamebekendtgørelsen. Reglerne herom i reklamebekendtgørelsen foreslås udvidet til at omfatte reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1d om forbud mod alle former for audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende cigaretter og andre tobaksvarer er allerede gennemført i dansk ret, jf. lov om forbud mod tobaksreklame m.v., radio- og fjernsynsloven og reklamebekendtgørelsen. Kulturministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at reglerne i reklamebekendtgørelsen om forbud mod reklamer for tobaksprodukter m.v. i lineært tv udvides til eksplicit at omfatte reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed, hvorfor det er hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77 til at fastsætte regler herom. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1e om, at audiovisuel kommerciel kommunikation for at fremme salget af alkoholiske drikkevarer ikke må være rettet specifikt mod mindreårige og ikke må tilskynde til umådeholden indtagelse af sådanne drikkevarer, er gennemført i reklamebekendtgørelsen for så vidt angår reklamer i lineært tv. Reglerne herom i reklamebekendtgørelsen foreslås udvidet til at omfatte reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1 f om, at audiovisuel kommerciel kommunikation for lægemidler og medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører, er forbudt, er gennemført i dansk ret, jf. lov om lægemidler, radio- og fjernsynsloven og reklamebekendtgørelsen. Det foreslås at benytte den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77 til i reklamebekendtgørelsen at præcisere, at reglerne om reklamer for lægemidler efter reglerne i lov om lægemidler også omfatter reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art. 3e.1 g om, at audiovisuel kommerciel kommunikation ikke må skade mindreårige på fysisk eller moralsk vis m.v. er i Danmark gennemført i reklamebekendtgørelsen for reklamer i lineært tv. Reglerne herom i reklamebekendtgørelsen foreslås udvidet til at omfatte reklamer i on-demand audiovisuel programvirksomhed ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 77. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Art 3e.2 om, at medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder de audiovisuelle medietjenester til at udvikle adfærdskodekser vedrørende underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation, der følger med eller er indeholdt i børneprogrammer, om fødevarer og drikkevarer indeholdende næringsmidler og stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning m.v., giver ikke anledning til lovændring.

Art. 3f om regler om sponsorering er i vidt omfang allerede gennemført i radio- og fjernsynsloven og reklamebekendtgørelsen. Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte sponsorering i tilknytning til programmer i on-demand audiovisuelle medietjenester samt udvidelsen af kredsen af co-producenter til også at omfatte udbydere og producenter af programmer i on-demand audiovisuelle medietjenester (jf. art. 1k) gennemføres ved en udvidelse af lovens kapitel 11 om reklamer og sponsorering af programmer samt indgåelse af partnerskaber til også at omfatte en regulering af reklamer og sponsorering i tilknytning til on-demand audiovisuel programvirksomhed omfattet af loven samt ved en ændring af lovens § 79. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19 og 22.

Art 3g om produktplacering gennemføres ved den foreslåede nye bestemmelse i § 85 a i radio- og fjernsynsloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 26.

Art. 3h om beskyttelse af mindreårige, når det gælder on-demand audiovisuelle medietjenester, gennemføres bl.a. ved ændring af bemyndigelsesbestemmelserne i lovens § 38 b og § 48, som foreslås anvendt til at fastsætte regler om, at tjenester med skadeligt indhold for mindreårige kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser disse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 15.

Art. 3i.1 om fremme af produktion af og adgang til europæiske programmer, når det gælder on-demand audiovisuelle medietjenester, gennemføres bl.a. ved ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 48, som foreslås anvendt til at fastsætte regler herom. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15.

Art. 3j om enerettigheder til udsendelse af begivenheder, der er af væsentlig samfundssinteresse, er gennemført i dansk ret i radio- og fjernsynslovens § 90, stk. 1 og 2.

Art. 3k om retten for tv-stationer til at få korte nyhedsindslag om begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af en tv-station, gennemføres ved den foreslåede nye bestemmelse i § 25 a i lov om ophavsret. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1-7.

Art. 10 om identifikation af tv-reklame og teleshopping giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 11 om placering af tv-reklamer og reklameafbrydelser giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 18 om den tilladte reklametid i tv-programmer giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 18a om teleshoppingblokke giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 19 om fjernsynskanaler, der udelukkende sender reklamer og teleshopping m.v., giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 20 om fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som ikke kan modtages af offentligheden i andre medlemsstater, giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

Art. 23 b om udveksling af oplysninger giver ikke anledning til ændringer i dansk ret.

De resterende artikler, som omhandler Kommissionens afgivelse af rapport om gennemførelse af direktivet, konsekvensændringer i øvrig EU-regulering samt direktivets implementeringsfrist og ikrafttrædelse giver ikke anledning til gennemførelse i dansk ret.